

A'
TSÁSZÁRI és. KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Bőjt-elő Havának
 (Februáriusnak) 19-dik napján 1793-dik
 Éltendőben.

Béts.

A' miólta gyászban vagynak ő Felségek: tegnapelőtt estve jelentek meg először a' Játéknéző helyben, kiket is nagy tapsolással és örvendetes *Ellyen* kiáltásokkal fogadott a' Teátromi Gyülekezet.

Farsang' utolsó napján vólt Tsászári ő Felsége' születése' napja, mellyet nem valamely külső pompa tett nevezetessé; hanem az, hogy Tsászárné ő Felsége, hadi segítségül ajánlotta Fels. Férjének a' maga füsülködő asztalát (Toilet), melly, minden hozzá tartozó részekkel együtt ezüstből készült, 's meg vólt aranyozva.

P

A'

A' Fels. Udvarnak eddig - való szokása szerént, tsak a' leg - utóbb meg - halálozott Fejedelemért tartatott esztendőnként halotti ájtatosság; de Felséges Urunk el - távozott most ezen szokástól. Akarja t. i., hogy ne tsak böldogültt édes Attyáért *II. Leopold-ért*, hanem Attya helyett vólt, 's tiszteltt Bátyyáért *II. Jósefért* is rendellyen Hertzeg *Stahremberg*, mint Fő Udvari Mester, minden esztendőben vigiliát, és réquiemet.

Naponként nevedik az ő Felsége hív Alatvalóiban mindenfelé, a' had viselés terhének könnyítését tárgyazó buzgóság. A' most közelébb ki-jött Darabjában is a' *Bétsi* Udvari Ujságnak, annyi hazafiúi ajándékok számláltatnak - elő, hogy azoknak summája 37919 for. 's 48 kra megy. Ezen summába 8185 forintot adtak a' *Bétsi Görög Kereskedők*.

A' *Bétsi Mézfáros - Tzéh*, egy jó forma nagyságú, 's nehézségű meg - aranyozott ezüst ökröt ajánlott hadi segítségül jó Fejedelmünknek. A' fejét le lehetett venni ezen ökörnek, 's tizenkét száz arany függött belőlle. A' szügyén az ökörnek, egy hosszas kerekdedségű tábla szemléltetik, mellyre a' van írva, hogy a' mindenek előtt kedves-ségben lévő Státus' Attyának, tellyes szivéből ajánl a' fenn említett Tzéh 1200 Tsászár aranyat, a' pártos Frantziák ellen kezdett hadnak második esztendőbéli folytatására. Azon táblának felső részén, mellyen áll az ökör, olvastatnak a' Tzéh mesterek' neveik; az alsó részén pedig minden Mézfáros Mester - Embereknek neveik.

Két

Két hete, hogy el-menének ezen, a' Nádor-Ispány' Magyar Lovas Regimentjének két Svadronnyai, a' Frantziák ellen. Háláadatos szívvel ditsekedtek, hogy *Pest* Vármegyében *Ketskeméten*, ugyan tsak magyarossan látták őket: mert a' Tiszt Uraknak Bált adott a' Tanáts; a' Legénységnek pedig két napi zsóldot, 's minden személlyre egy font húst, és egy itze bort. Midön el-jöttek: még a' nyeregbe is adogatták-fel nékiek a' páliukat, és jó láng tzipókat a' magyar szívü Lakosok.

Az utólsó igen tömött Redutban egy 64 esztendős Affzony hirtelen el-ájúlt, 's midön vitték volna le a' gráditson: ki-ment a' lélek belölle. Mint Keresztyének úgy is hiszük, ezen élttes idejében meg-hóltt Affzonyságról: hogy *mortua est in Domino*; de más értelemben, betü szerént is igaz ez rólla, mert *Domino* nevü reduti öltözetben végezte életét.

A' múltt Tsötörtökön, estvéli 7 óra tájban tűz támadt egy nagy épületnek fatartó pintzében, a' *Gráben* nevü fő útszán, a' melly mivel későn, az az, nyóltz óra felé vevődött észre: szinte éjfélig tartott, ámbár derekassan hozzá láttak az óltáshoz, magának ő Felségének jelenlétében, ki is nyóltz óra után egy fertálllyal érkezett a' tüzhöz, két Magyar Kir. Testörzö Nemes Vitézekkel, és tíz óra után egy fertálllyal ment vissza az Udvarba, sok *Ellyen* kiáltozások között.

Magyar Ország.

Budáról, Febr. 12-dikén.

„Különös gyönyörüséget érzettem a'

P 2

mi-

minap, a' Magyar Játék-Színben. Két hónapja múlt vala, hogy *Pest*ről el-távoztam. A' Nemzetem', és Teátrum' szeretete, el-menetelemkor se mutatta nékem nagyító üvegen által a' Játzó' alkalmas vóftát, és a' Teátrumi szép mesterségre váltt hajlandóságokat; most vissza-jövelelemmel is tsak azt mondom, a' mire a' belső meggyöződés bir, hogy t. i. két hónapoknak el-folyása alatt sokan Játzóink közzül meffze mentek mind az indúlatoknak helyes ki-fejezéseiben, mind a' izeméllyeknek termélfzeti előadásában. Bártsak hasonló előmenetellel gyarapodott vólna a' Teátrumi Darabok' száma! A' Publikum (Közönség) azonban nem érzéketlen, ezen Institutum (Intézet) eránt. A' Nézők tellyes számmal vagynak mindenkor, és helybe-hagyások mellett, sikeressen bódogítják a' Társaságot. "

Elegyes Tudósítások.

A' Tudományoknak *Berlin*ben léyő Kir. Akademiája, közönséges Gyűlést tartott, szokása szerént Jan. 24-dikén, úgymint a' maga meg-újjulásának innepén, és Helyre-állítójának néh. *II. Fridrik* Királynak születése napján. Jelen vóltak a' Gyűlésben *Henrik*, és *Vilhelm* Fiai a' Királynak, úgy nem különben néhai *II. Fridrik*' Testvérije' *Ferdinánd* Hertzeg' Fia *August* Hertzeg is. Az Akademia' Kurátora, néhai Fő Minister Gróf *Hertzberg* tartott mindeneknek előtte Beszédet, mellyben azt víttatta, hogy lehetnek, 's vagynak jó monárkhika Igazgatás' formái, és hogy jobbak ezek, a' Közöns. Társasági Igaz.

Igazgatás' formájánál: ellene mondhatatlan példákkal meg-mutatta. Gróf *Hertzberget*, az Akademia' mindenkori Titoknokja *Formey* Úr váltotta volna fel a' szóllásban; de mint-hogy beteg vólt: helyette Direktor *Merián* mondotta el maga gondolatit a' Szabadságnak és Egyenlőségnek hibás értéséről; továbbá *Denina* Úr beszélt az Olasz Akademiák' mostani állapotjokról. Fő Konzisztóriumí Tanácsos *Erman*, néhai Prussziai Királyné *Sophia Charlotta'* Históriaját folytatta Francia nyelven, mellyen tartották Beszédjeiket a' más 3 Orátorok is. — Német Beszédek mondottak Fő Konsisztóriumí Tanácsos *Zöllner*, és Professzor *Moritz* Urak. Az első, ezen kérdéstről: Ha a' Német Irást, a' kimondáshoz kellyen-é alkalmaztatni, az az, úgy kell-é le is írni a' szókat, a' mint hangzanak beszéd közben; a' másik pedig, a' Német nyelvben való Despotismusról. — Végek lévén a' Beszédeknek, Honorárius (Betsületért való) Külföldi Tagjává tétellett az Akademiának, H. *Gallitzin*, néhai Orosz *Hágtai* Követ, a' kinek Fizikai nagy tudományát bőven bizonyítják az Elektrizitásról ki-adott Irásai. Valóságos Tagnak vétetett fel *Michelsen* Úr, a' ki Professzorságot visel a' *Berlini* Gimnáziumban; 's Matematika Irásai által nagy nevet szerzett magának.

A' *Móldva*, és *Oláh Országí* Fejedelmeket fel-tserélte egymással ő Nagy-Urasága a' *Török Tsászárral*. *Muruszit* t. i. a' *Móldvai* Fejedelmet által-tette *Jassyból Bukurestbe*; *Suzzót* ellenben, az *Oláhoknak* eddig való Fejedelmeket, *Bukurestből Jassyba*,

Minden lehetséges eszközöket elő-vett a' Porta, hogy az úgy nevezett *Skutaribéli* vagy *Albániai* pártos Basa' birodalmának véget vethessen.

Egyiptomnak fő Városában *Kairóban*, rész szerént a' drágaság, rész szerént a' kormányozásból ki-csett *Beghek'* (Igazgatók') patvarkodásaik által új zenebona támadott, s a' fel-zendült Nép el-kergette *Ibrahim* Basát, a' kit nem régen emelt *Beghségre* a' *Török* Tsászár.

A' *Lengyel* Gyűlés felelt Jan. 23-dikán a' *Prusszus* Követ *Bucholtz* Úr' jelentésére, melly válaszában biztatja a' *Prussziai* Királyt, hogy bátran fordíthatja egész erejét a' *Frantziák* ellen, és nem félhet, hogy háta megett ellenséget hágy *Lengyel* Országban; mert az *Orosz* Tsászárné' segítségével által, olly rendeléseket tett a' Gyűlés, mellyeknél fogva tökéletes belső tsendességet reményl egész bizonyossággal.

Hadi Környűlálldsok.

Febr. első és második napja közt való éjtszakán, olly parantsolat érkezett *Hannoverába*, *Londonból* (A' *Nagy-Britániai* Király t. i. egyszersmind *Hannoverai* Választó *Hertzeg*), hogy 12 ezer gyalogság, és nyóltz ezer lovasság, elegendő ágyúkkal *Brabántzia'* *Tartomány* felé indullyon. — Tizenkét ezer főből álló, rész szerént gyalog, rész szerént lovas *Prusszus* sereg pedig a' múltt Hónap végén, *Prussziai* *Geldriába* nyomúlt, és *Aulztriai* *Geldriának* *Ruremond* Városát is tzélba vette, a' hol *Frantziák* tartózkodnak. — — Ezen jókori mozdu.

Lajos Királynak — erőszakos halálát; hanem a' Nemzeti Gyűlésben is tsupán öt voksal ment fellyebb azoknak számok, kiknek vérengző szándékjok végre hajtaték Jan. 21-dikén, a' másképpen értő Tagoknak ellenére: még is most az egész Nemzettel akar takaródní az úgy nevezett uralkodó Felekezet, mellynek leg-hatalmasabb Tagjai közzül első *Roberspierre*. Nem átallotta ez közönséges Újságba is tétetni: hogy *XVI. Lajos' meg-itéltetéséért az egész Nemzet számol*, ámbár ezen állítást, még előre meg-tzáfolták már azon Deputátusai is a' Nemzeti Gyűlésnek, kik a' *Moseli*, és *Alsó Rajnai* Ország - Olztályba küldettek. Egy Levelet botsátottak ugyan is ezek a' Gyűléshez, *Alsátziának* fő Városából *Strafszburg*-ból Január. 20-dikán, mellynek végén ezt írták: „Nem akarjuk el-titkolai Kolléga Uraink Kegyelmetektől, hogy a' rossz gondolkozású 's indulatú Polgárok (az az, a' nem új Frantzia módra gondolkozók), kiknek száma sokkal fellyül haladja a' jó értelmükét, tsupán azt a' szempillantást várják, mellyben tzéllыokat érhessék.“ — Tsudálkozásra méltónak tetszik, 's tetszhetik is valóban minden józan gondolkozású Olvasók előtt, az említett uralkodó Felekezetnek vakmerő maga-gondolatlansága; mert tudni való ugyan: mi bírja ötet erre? Az t. i., hogy tsak azt a' részt tartja Nemzetnek, melly az ő kívánsága szerént ért, és tselekezik: úgy de ez ismét meg nem eggyez a' szabadságnak, általa lett hirdetésével. — Akár eggyez azonban, akár nem:

már

már azzal nem gondol a' Frantzia uralkodó Felekezet. Nem gondolt közelébb Jan. 31-dikén is. Meg-vilzik t. i. néki, hogy az ő Emberei, voksoltattak *Lüttich* Tartományában a' Lakosokkal az eránt, ha akarnának-é ezek Frantzia Országgal egyesülni, avagy nem? Az akarók' számát, sok tsábítások után is, tsak ugyan meg-haladta negyvennel a' nem-akaróké; még is úgy adatott-elő az említett napon a' Nemzeti Gyűlésben, hogy *Lüttich* egygé kíván lenni *Frantzia Országgal*. — — Az a' Felekezet, melly őt voksra meg-fosztott életétől egygy olly Nagy Embert, a' kit sok ezernyi ezer Frantzia szemek könyveznek titkon, 's a' kinek esetét gyászollyák Európa' Fő Hatalmasságai: fel se vesz akkor negyven más voksokat is, midőn tetszése ellen vagynak azok nékie. — A' *Nizzai* Grófságba bérontott Frantzia Katonákról, minden hiteles tudósításokból azt olvastuk még eddig, hogy azok egész haramiaságot követtek-el, melly által utálatossá, és gyűlölségessé tették a' Frantzia nevet, és új tudományt a' Lakosok előtt; még is akár akarják magok a' Lakosok, akár nem: azt végezé biz a' Frantzia uralkodó Felekezet a' *Nizzai* Grófságról; hogy ez, ezentúl a' Frantzia Közönséges - Társasághoz tartozzon. — Kitsinben múlt-el, hogy egygy úttal egész *Belgyiomot* is Frantzia Országhoz nem dekretálta ez a' betsületes Felekezet. — Valóban igen különös szabadság az ollyan, a' mellyre kényszerítetik az Ember! — Dekretálhatják, a' szabadsággal hitegető Frantzia

De-

Despoták (mert nem lehet másképpen nevezni az uralkodó Felekezetet) a' magok jármok alá az egész Világot is; de már az más nagy kérdés: ha akarja-é azt a' jármot fel-venni a' Világ, vagy nem? — Midőn azok is le akarják ezt rázni a' nyakokról, a' kik némelly *Sireni* hangok, és szemfényvesztő lijjába-valóságok által meg-szédítetvén, alája yetették annak magokat: könnyen meg lehet itélni, hogy más okos Nép tellyességgel nem kívánkozik az alá. A' *Moguntziaiak* közül bé-állottak eleinten némellyek, a' közöttök fel-állítatott *Frantzia Klúbbá*; de tsak hamar reá esmertek, 's a' mint egy közelébbi tudósításból olvasuk, egy nap se múlik-el, hogy hárman négyen ne töröltetnék-ki neveiket a' *Klubisták*' laifromából. — Millyen betsülete legyen már most *Moguntziában* *Custine* Vezérnek is, meg-tetzik ezen történetből: A' *Frantziák*, következő verseket függészttetek a' gyökér nélkül való szabadság' fájára:

Rome eut Fabius, un guerrier politique.

Carthago eut Hannibal, un guerrier heroique.

Vashington surpassa tous les deux à la fois.

Et en Custine nous voyons ici tous les trois.

(*Romának* vólt egy nagy hadi politikájú *Fábiussa*; *Carthágónak* egy nagy vitézségű *Hannibálja*; *Vashington* fellyül-múlta egyszerre mind a' kettőt. És *Custine* benn együtt látjuk mind a' hármat.)

Ezen sorok mellé tsak hamar egy más tzédulát ragasztottak, a' mellyen következő versek olvastattak:

Rome

Rome eut Caçilina, un Monstre furieux.
 La France eut Ravaiillac, un meurtrier honteux.
 Cartouche surpassa tous les deux à la fois.
 Et en Custine nous voyons ici tous les trois.

(*Romának* volt egy dühös Monstruma (tsuda-állatja) *Catilina*; *Frantzia* Ország-nak egy utálatos gyilkosa, *Ravaiillac*; *Cartouche* fellyül multa egyszerre mind a' ket-töt. És *Custinében* együtt látjuk mind a' hármát.)

Kersaint, és *Manuel* Urak magok is Tagjai a' Nemzeti Gyűlésnek, még pedig nevezetesek; jól esmérik tehát az uralkodó Felekezetet: halljuk, mint ítélnék ezek arról, a' N. Gyűlésnek bé-adott Irásaikban, mellyekben el-botsáttatásokat kéri. *Kersaint* így irt Jan. 18-dikán a' Gyűlés' Elölülőjéhez: „Polgár Elölülő! Az én már régtől fogva meg-gyengültt egészségem meg nem engedi, hogy egy olly lármás zsinatnak lehessen Tagja, minémű a' Nemzeti Gyűlés; de még lehetetlenebb nékem azon gyalázatot tovább szenvednem, hogy gyilkosokkal üllyek egy karikában, a' kik diadalmaskodnak a' jó Emberekén, mert rémítés előzi-meg szándékjok' feltételét; mint p. o. *Marat* győzedelmeskedik *Pethion* on. Ha szenvedtette velem Hazám' Szeretete azt a' Szerentsétlenséget, hogy Kollégájok legyek a' September 2-dikai gyilkosság' magasztalóinak (panegyristes), és elő-mozdítóinak; meg akarom leg-alább az emlékezetemet menteni azon szemre-hányástól, hogy részes Társok voltam nékiek. És ennek tellyesítését nem halaszthatom tovább; hólnap már múltaná ide-

idejét. — — — — Vissza megyek a' Nép' kebelébe; le-vetkezem az inviolabilitást (a' meg-bánthatatlanságot), mellyel fel-ruházott az, engemet (mint Képviselőjét). Kész vagyok néki ízámot adni minden tselekedeteimről; 's félelem nélkül, és tsendes lelki esmérettel kérem a' N. Gyűlésből való el-botsáttatásomat.

Manuel, következő értelmű Irást intézett ugyan tsak Január. 18-dikán a' N. Gyűlés' Elölülőjéhez, és Tagjaihoz:

„Polgár Elölülő! Nép' Képviselői! Én tudom mind jussaimat, mind kötelességeimet, és én úgy tellyesítettem ezeket mindenkor, hogy soha el ne vessem amazokat. Meg-sértetett bennem a' Nemzet. — Fel nem adni ezen vétket a' Nemzetnek, hívségtelenség volna. Titóknokja lévén a' Gyűlésnek, minekutánna negyven órákig szüntelen egy helyben lettem volna azon Ülés' alkalmatosságával, mellyben öt voksokra talán nem tsak egy Birodalom' sorsát érdeklő határozás lett; ki-jöttem tisztább levegő-ég' szivni, mellyre szükségem volt: hát egy banda Birák tsak rám tódúlnak — egy szabad Nép' Deputátusára. — Első indúlatom azt diktálta, hogy tüstént megbüntessem őket; de a' Gyűlésben voltam: a' Gyűlésnek állott kötelességében, hogy hozzút állyon magáért.

Képviselők! mit tselekedtek Kegyelmetek? — — Minden hatalmok mellett se birnak azzal a' tehetséggel, hogy el-küldhetnék a' 83 Ország-Ofztályokhoz némelley Rend-bontók' (Desorganizateurs) laistromát,

mát, a' kiknek minden talentumok nem áll egyébből, hanem hogy lármát tudnak indítani, 's az által erőtelenné teszik Kegyelmeteket a' jó tselekedésre. A' melly szempillantásban meg engedték Kegyelmetek, Törvénytevő Uraimék! magokat alatonítatni: veszedelenbe ejtették Frantzia Országot; és olly formában (kértelen vagyok az igazat ki-mondani), a' mint most vagynak Kegyelmetek, meg nem tarthatják Frantzia Országot. A' jó Ember, csak húzza-öszve már magát a' köpönyegjébe. A' mi engemet illet, Polgár Elölülő! a' ki, ha nem reménylek többé, nem is félek semmitől; minekutánna közönségessen mondtam a' Gyűlésnek, hogy kész vólnék le ugrani előtte a' *Curtius*' mélységébe, ha bóldoggá tehetném az által a' Népet: lelkelem' esmérete, 's gondolkozásom' módja jelenteti most velem azt néki, midőn a' Gyűlésből való el-botsátatásomat kérem, hogy nints hatalmamban szolgálni nékie azon a' helyen, a' mellyre ki-állított. Többet szolgálhatok én néki tsekély házamban, Gyermeknek' nevelésére szentelvén magamat, irásaim, és példáim által: mert Emberek' hijjával vagyon a' Revoluzió. "

Az uralkodó Felekezet igyekezik egy részről el-altatni a' Népet némelley szemfényvesztő játékok által, hogy ne is eszmélhessen az a' Király' halálára: más részről pedig igazságtalan keménységgel hányatja tömlötzre mind azokat, a' kik az ő tettzése ellen irnak és szólnak.

Ért.

Értjük az említett szemfényvesztő játékokon, azon tzeremoniákat, melyek Jan. 24-dikén tartattak Párisban. Eggyik vólt a' *Pelletier*' temetési pompája; a' másik pedig egy Szabadság-fájának, 's e' körül mind a' 84 Ország-osztályok' neveikkel jegyes dárda'knak, az Atyafiság' (ez előtt Karuffzel) piattzán való fel-állíttatása: melyeket körös körül tántzolt a' meg-részegített szabad akaratu' Katonaság, és Nép, a' Polgár-Mesternek, és Magisztrátusnak kormányozása alatt.

A' Nemzet-Gyűlése' Tagjai a' millyen könnyen fogadnak valamit: szintén olyan könnyen, vagy még könnyebben meg-rontják fogadásokat. A' *Pelletier*' temetése alkalmatosságával, egymást meg-ölelve esküdtek, hogy ezentúl atyafiságos szerezettel fognak viseltetni egymáshoz, 's eggyes erővel dolgoznak a' Haza' bóldogságán; azonban más nap megént veszekedtek. — Egy *S. Andre* nevü Tagot meg-intett a' Prézes, *Rabaut S. Etienne*, hogy hallgatna, és hagyna másokat beszélleni. *S. Andre*, neki tarjászkodott a' Prézesnek, 's azt mondja néki: „Prézes Uram, igazságtalanságon kezd a' maga Prézességét.“

Az *Alsó-Sequánai* Ország-osztálynak *Forges les Eaux* nevü helységébe eggy Ember érkezett Jan. 29-dikén, a' ki éppen olyannak találta, mint a' millyennek vólt irva *Páris*, a' ki meg-ölte *Pelletiert*. Nehány Tisztviselők tehát mindjárt a' szállására mentek ezen személlynek, a' ki már akkor fe-
küdt

küdt volt, 's passzust kértek tőle; de nem mutathatott: minekokáért mondták néki, hogy kelne-fel, 's menne velek a' Tanáts-házhoz. Fel-kelt az Ember; de elő rántván egy pisztolyt a' párna alól, szájába fogta azt, 's úgy lött vele tulajdon fejébe, hogy mindjárt le-dobbant. A' nálla találtatott Keresztség-Levél, és Gárdistai Pátens, 's az ingén lévő C. P. betük nyilván megmutatták, hogy ő volt az a' néhai Királyi Testörző *Páris*, a' ki *Pelletiert* a' más világra küldötte. — A' kik egyet értettek *Páris*sal, *Pelletier'* meg-ölésében, el-fogatattak *Páris*ban; valamint azok is, a' kikről tudatott, vagy leg-kissebb gyanúság is volt, hogy az ollyatén Tagjai után ólálkodnak a' N. Gyűlésnek, a' kik halálos szententziát mondtak a' Királyra. Közönségessen panaszkodnak t. i. az illyen Tagok a' Gyűlésben, hogy nem lehetnek bátorságban életek felől. *Breard* nevű Deputátus beszélette, hogy midőn ment volna az úttzán: egyszer tsak eleibe *El* egy rongyos Ember, 's nagy indulattal hán yta szemére, miért ítélte halálra *XVI. Lajost*, egyszersmind öléssel fenyegette, mellyet meg is tselekedett volna; de látván, hogy Emberek jönnek: szaladásra vette a' dolgot. — *Goupilleau* is el-historizálta, hogy a' mint bé-ment volna egy Kávéházba, 's puntsot (tzitrom-léből, égett borból, herbatéből, és nád-mézből készült italt) kért: ugyan azon asztalhoz, a' melly mellé ő ült, egy más valaki is kért puntsot; azonban oda megy ő hozzá

a'

a' Kávés, és azt súgja fülébe, hogy vigyázzon magára: mert az az Ember, a' ki egy asztalról akar vele puntsot inni, élete után ólálkodik. Fel-kelek, úgymond *Goupilleau*, a' Kávés' intésére, és meg-nézem az Embert, a' kiről hallottam, hogy gyilkosom akar lenni: vettem észre, hogy a' ruhája alatt kezd motozni; én is tehát ki-kaptam egy mellettem állott Granatérosnak a' kardját, 's el-vertem a' vérengző Embert a' Kávéházból. "

Pelletiernek egy árva Leánykája maradt; a' Romában meg-öletett *Fran. Követ Busvillenek* pedig egy árva Fia. Ezen két Arvákat, Gyermekéivé fogadta a' Nemzet-Gyűlése.

J e l e n t é s.

Wienerisch-Neustadti (Német-Ujhelyi) özvegy Polgár, és Kováts-Mester *Diepoldt János Mihály*, 1789-dik esztendőben, Novemb. 21-dikén le-ment a' Dunán, Bétsből, Magyar Országra. Azóta semmit se tud felőlle az édes Anyja, *Joseph a Diepoldtin*, ki is, hogy ki-menekedhessen ebbéli bizonytalanságából: 25 forintokat ígér általunk annak, a' ki, fenn-nevezett Fiáról valami bizonyost írna, akár egyenesen hozzá Wienerisch-Neustadtba; akár pedig tsak mi-hozzánk. — *Diepoldt János Mihály* most 39 esztendős, nagy termetű, erős, izmos, fekete hajú, tellyes képű, tsendes természetű. Német polgár-módra szokta vólt magát viselni.

* * * * *

Kérettetnek az érdemes Posta-Mester Urak, hogy a' kíknek számokra rendelik a' *Hírmondót*: méltóztassanak egész titulusaikat meg-írni.
